

F. t. l. vedr. straffeloven m.v.

*Kapitel III – Internationalt samarbejde**Del 1 – Generelle principper for internationalt samarbejde*

Artikel 23 indeholder generelle principper om internationalt samarbejde mellem de kontraherende parter.

Efter bestemmelsen skal samarbejdet finde sted i overensstemmelse med konventionens bestemmelser om internationalt samarbejde, herunder gensidig retshjælp, og under anvendelse af bilaterale aftaler/konventioner om internationalt samarbejde i straffesager samt national lovgivning.

Herudover indeholder artikel 23 ikke i sig selv nogen forpligtelser for parterne.

Artikel 24 vedrører parternes forpligtelser med hensyn til udlevering for de handlinger, der er omfattet af konventionens artikel 2-11.

Efter bestemmelsen skal der kunne ske udlevering for handlinger omfattet af konventionens artikel 2-11, hvis handlingen både i den anmodende og den anmodede stat kan straffes med fængsel i 1 år. Det er dog fastsat, at en anden minimumsstraf for udlevering skal anvendes mellem parterne, hvis en sådan minimumsstraf følger af gensidig lovgivning eller en bilaterale aftale/konvention, herunder den europæiske udleveringskonvention.

Ved lov nr. 433 af 10. juni 2003 vedtog Folketinget en række ændringer i udleveringsloven med henblik på Danmarks opfyldelse af en EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre mv. Efter disse ændringer, der træder i kraft den 1. januar 2004, vil der som udgangspunkt skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til *strafforfølgning* i en EU-medlemsstat på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den strafbare handling i den pågældende stat kan medføre fængsel i mindst 1 år, og en tilsvarende handling begået her i landet ville være strafbar efter dansk ret (dobbel strafbarhed), jf. udleveringslovens § 10 a, stk. 2.

Endvidere skal der som udgangspunkt ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til en EU-medlemsstat med henblik på *straffuldbyrdelse*, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og en tilsvarende handling begået i Danmark ville være strafbar efter dansk ret, jf. udleveringslovens § 10 a, stk. 3.

Imidlertid følger det af udleveringslovens § 10 a, stk. 1, at der med hensyn til udlevering for visse nærmere angivne handlinger, der er omfattet af den såkaldte positiv-liste, ikke vil kunne stilles krav om dobbelt strafbarhed. Det er dog en betingelse, at den på-

gældende handling i den anmodende medlemsstat kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år. Positiv-listen omfatter bl.a. terrorisme, menneskehandel samt seksual udnyttelse af børn og børnepornografi.

For så vidt angår udlevering af en udlænding til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse af en dom i en stat uden for Den Europæiske Union kan dette som udgangspunkt ske, hvis den pågældende handling efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år, jf. udleveringslovens § 2 a.

Forpligtelsen efter konventionens artikel 24 vil således ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Artikel 25 indeholder generelle principper om gensidig retshjælp mellem de kontraherende parter.

Det følger af bestemmelsen, at retshjælp – medmindre andet følger af konventionens øvrige bestemmelser om internationalt samarbejde, herunder gensidig retshjælp – skal ydes i overensstemmelse med national lovgivning hos den anmodede part eller bilaterale aftaler/konventioner om gensidig retshjælp i straffesager.

Herudover indeholder bestemmelsen ikke i sig selv nogen forpligtelser for parterne.

Artikel 26 vedrører de kontraherende parters adgang til inden for rammerne af national lovgivning at videregive oplysninger fra efterforskning i straffesager.

Formålet med denne bestemmelse er alene at tilskynde til informationsudveksling parterne imellem, og bestemmelsen indeholder ikke nogen særskilt forpligtelse til at videregive sådanne oplysninger.

Artikel 27 regulerer de kontraherende parters forpligtelse til at kunne yde gensidig retshjælp i tilfælde, hvor der ikke mellem parterne i forvejen eksisterer internationale konventioner eller bilaterale aftaler om gensidig retshjælp.

I dansk ret er det ikke en forudsætning for at kunne yde retshjælp, at Danmark er folkeretligt forpligtet hertil ved en konvention eller bilateral aftale.

Artikel 28 vedrører databeskyttelse (beskyttelse af personoplysninger).

Bestemmelsen finder alene anvendelse i tilfælde, hvor der ikke mellem parterne i forvejen eksisterer internationale konventioner eller bilaterale aftaler om gensidig retshjælp, som indeholder regler om databeskyttelse.

I sådanne tilfælde indeholder bestemmelsen en adgang til at fastsætte betingelser for videregivelse af oplysninger til en anden part, f.eks. betingelser om, at oplysningerne ikke må anvendes til anden efterforskning eller retsforfølgning end den, som den anmodende part har angivet i retsanmodningen.